

NAPREDNJAK

List hrvatske pučke napredne stranke.

Preplata: na godinu Kr. 5.— Na pô god. Kr. 2.50. Za inozemstvo suviše pošt. trošak.

Pojedini broj u mjestu 6 para vanka 8.

IZLAZI SVAKOG PETKA

Izdavač, vlastnik i tiskar „Pučka Tiskara“

Preplata šalje se administraciji. Pisma šalju se uredništvu. Rukopisi se ne vraćaju a neplaćeni se listovi ne primaju. Oglasi se računaju po 16 para po petit retku; za više puta

GODINA II.

C. K. Državno Odjelstvo u Šibeniku
23.8.12
ŠIBENIK, 23. kolovoza 1912.GRADSKA BIBLIOTEKA
JURAJ SIZGORIC
SIBENIK
ZNANSTVENI ODJEL

BROJ 36.

NAPREDNJAK

List hrvatske pučke napredne stranke.

Preplata: na godinu Kr. 5.— Na pô god. Kr. 2.50. Za inozemstvo suviše pošt. trošak.

Pojedini broj u mjestu 6 para vanka 8.

Plativo i tuživo u Šibeniku.

IZLAZI SVAKOG PETKA

Izdavač, vlastnik i tiskar „Pučka Tiskara“
Dr. V. Ilijadica i drugovi — Šibenik.
Odgovorni urednik: IVAN SLAVICA.

Preplata šalje se administraciji. Pisma šalju se uredništvu. Rukopisi se ne vraćaju a neplaćeni se listovi ne primaju. Oglasi se računaju po 16 para po petit retku; za više puta po pogodbi. Priopćenja i zahvale po 20 para po retku. Plaća se sve unaprijed.

Izjava Šibenske omladine.

Hrvatska i srpska omladina u Šibeniku na sastanku dne 19.-VIII.-1912. jednoglasno je zaključila:

— Javno prosyđuje protiv tirjanskog režima vlasti u našim zemljama, a osobito u Hrvatskoj;
— pridružuje se izjavama bratske omladine iz Istre, Rijeke i Šušaka, te najvećom solidarnošću prisvaja iznesene njihove predloge;

— ogrećeno traži, da se škandalozni postupak zagrebačkih „vještaka“ i „neodvisnih“ sudaca od cijelog našeg naroda ožigoste;

— pozivlje cio naš narod, da na bilo koji način burno prosyđuje protiv uvajanja apsolutizma i da svjesno i energično ustane u obranu svojih prava;

— zahtjeva od svih staleža našeg naroda, da se pojme identificiraju sa stanovištem omladine i da to djelom pokažu;

— stavlja u dužnost cijelome našemu narodu, da povede veliku akciju za reviziju cijelog procesa protiv Jukića i drugova, a u tome nek traži pomoći kod svakoga, kome su amaneti pravda i sloboda; te

— zove svu ostalu omladinu u svim našim krajevima, da jednoglasno istupi na ovaj i ovakav način.

Hrvatska i srpska omladina u Šibeniku.

§ 11 k. z.

„Radi misli i nutarnjih nakana... nitko ne može biti pozvan na odgovornost.“

U ovoj eri, kad paragrafi državnih odvjetnika igraju u našem žurnalističkom i političkom životu najveću ulogu, kad pred silom „zakona“ sve pazi „u prahu, sve u strahu“ — kako reče „zlostvor“ L. J. — iskopasmo i mi iz našeg starinskog penalnog kodeksa jednu paragrafsku kvaku, i stavljamo je evo pred oči naše publike, nebi li i naši „očevi domovine“ stekli malo kuraže i uvidili, da mogu barem slobodno misliti i osjećati, kad ne smiju rodoljubno djelovati.

Da, i mi gragjani ove „ustavne“ države i mi „Kaisertreue Kroaten“ — ipak nešto po zakonu smijemo i možemo! Ne možemo doista govoriti, ni pisati koliko bi htjeli i trebali, nego toliko i

dolje, dok državni odvjetnik i politički komesar ne vikne: *verbotten*; ne možemo se sastajati, ni sakupljati, jer je to „ugroženje javnog reda i mira“; ne možemo, pače je strogo zabranjeno, manifestirati i demonstrirati za uspostavljenje pogaženih nam prava i slobosti i proti tiraniji, zatvaranju, vješanju, jer to nisu naši posli, nego onih gorje, dove si pute, čiće si vuole... „Ni zaviti se u crnini radi opće narodne žalosti ne možemo, a ni krovim crvenim tinte ne smijemo pozdravljati borbu naše gažene omladine, jer i žalost i radost naša regulira se samo prama bojeti državnih organa i samo kad državnom aparatu ustreba možemo klicati „živio!“, pjevati „slijepu našu“, eventualno i vikati „dolje Magjari!“ i „van sjima!“ Iako na pr. na 18. kolovoza svi gragjani, pa makar ih stezala u srcu najveća žalost radi proganjene, zatvarane i vješane najbolje im djece, pa makar im na vruhu jezika stajaju najgorjećiji prosvjed, *moranju* se veseliti; općina (i „najradikalija“ kao nas!) op. ur.) mora apelirati proglašom na gradjane, da se raduju i okite barjacima; načelnik, inače rodoljub „spreman na sve“ (kako ono sam reče naš poglaviti D. Krstelj!) mora da navuče gala-odijelo, natuće „kanu“ i trči na oficirski „diner“; glazba (pa makar talijanska) mora da cijelo jutro obilazi, a na večer koncertira i u najhrvatskijem Krešimirovom gradu; svjeće po porozima i bengali *moranju* se paliti; hrvatski, srpski narod mora se veseliti, pa makar se njihala vješala tanka u sred domovine! „Ridi pagliaccio!“

A ipak misliti i osjećati može po zakonu što tko hoće i zar bi „veleizdajnikom“ mogli krstiti onoga, kojega radi pogažene slobode i narodne žalosti u grlu tako steže, da ne može da kliče „živio!“ ni na 18. kolovoza!

„Očevi domovine“ naše i vi ste za § 11 k. z. znali i vi ste mislili i osjećali kô i dječa naša, pa čemu ste onda glumili? Čemu komedijate i pred sijedim vladarom, kad ste ga baš na dan njegova rogjendana mogli osvjedočiti, da vas u duši boli, u srcu steže, u grlu sapinje...?

Osećati i misliti smijemo kako hoćemo i nitko nam to zabraniti ne može. U stanovitom času možemo dapaće *svi* stanovito i *jednako* misliti i osjećati.

Ali tko bi imao toliko odvažnosti, da pored ovakove „slobode štampe“ kakva je kod nas, reče

ono, što mi *svi* u ovaj čas mislimo, što osjećamo sada, kad čitava domovina naša ječi pod kopitom najgrjeđeg apsolutizma, kad čitav zakon leži u komesarskom topuzu.

U tannim ćelijama trunu djece, plemenita i posna djeca naroda svoga, puna karaktera i čiste domovinske ljubavi; ogorčeno stiskaju nemoćne pesti, tresu lancima, škriplju Zubima... I nebo bi nad njima proplakalo!... A očevi njihovi mukom muče i gledaju strpljivo teške muke djece svoje...

Pardon, državni odvjetnici, ne primiš modre olovke! Još nijesam prešao granice § 11 k. z.; ovo su još sve samo misli, maštanje, impresije... Pada mi na pamet sredovječna tiranija stare „Serrenissime“ mletačke i hoće da provedem čitaoca duhom preko „mosta u uzduha“ u raskošni „palazzo ducale“ pred zloglasni „consiglio“ stare mletačke „pravde“... Policioti i žbiri sabiraju u uno vrijeme — „urotničke“ spise i anonomne tužbe, što ih je crna špijunska ruka krišom ubacivala u zjala škrinjā „ad hoc“ postavljenih tik do vrata predsjednika zloglasne sudnice... „Urotnici“ bivahu polvatani, pred inkviziciju dovedeni, na torturu stavljeni... Zapisnici se iskrivljivaju... Rasprava je brzo slijedila: Crni suci sabiraju se kroz tajne hodnike i zauzimaju odregjena im mesta u „consigliu“, da na dani znak viknu: na smrt!... Obrane nije bilo, a nije je ni trebalo... „Zlotvore“ su nakon osude odvlačili žbiri kroz mračne hodnike i zazidali u niske, vlažne ćelije bez svjetla i zraka... Onamo u dnu, u onom tijesnom, mračnom ugлу visjela je sjekira giljotine..., glava bi vrenula, a topla mučenička krv škunula kroz sasjećene vratne žile i žlijebom se cijedila u mutnu vodu venecijanskog „ria“... Voda bi se zaramenila u krv kano od stida...

„Ciceroni“ venecijanski pričaju nam tako — to im je zanat; putnici ili značiteljno slušaju, a finale je svih tih priča dakako — patakun.

I kod nas žurnalistički „ciceroni“ pričaju o „zlotvorima“, „veleizdajnicima“ i vješalima — to im je zanat. „Očevi domovine“ naše grme proti tiraniji i progonima, a sve to i opet svrsava — patakunom „za žrtve“.

Patakunima se kod nas otkupljuje čitavo rodoljublje. Inače sve stvari ostaju pri starom: „Radikalni“ zastupnici pobiru svoje dnevnice i kad su

SE NE VRAĆAJU. — POŠILJE NEPLANE PRIMAJU SE. — E RAČUNAJU 16 PAETIT RETKU, A ZA TA PO POGODBI. NJA I ZAHVALE 20 A PO RETKU. —

INAJSTIĆ. Iljadica i drugovi

ponos Milanaca ipatičan, kao što ki ponos, ali je ostojan divljenja, in; on je plamen, e, on je moralna čudnovata aktiv-aj radi mnogih ajživahniji, naju-je, duguje svoj

visit, ako mogu alno čuvstvo, nači alijani bili psihologam prema svom nego najveća evo to je baza 1.

na logično izviru, gi tijekovi unuke. Nacionaliste ferentni naprava politike i nekomu iga kao ispraznim vcima. Sada, a da e pred nekoliko stellini objelodala nekoliko člari- rugi irendetizam“, upirao u dužnost, pitanja Podneva oslobodimo one manja, a svi znaju,

u svojoj veoma knjigama, u kon-ia, nije nikad za-itanja i probleme e razlika izmegju e bave ovim pro- cijonalista), samo ene stranke kon-života cilj samoj vrlja svrhu nacije n naime hoće — njegovu misao, a

seoske djece s kojom ptica, razuzdan kao šao čas poslan od sposobnost stvaranja razvijati, učiti zanat, umjetnički izražaj, iti preslice s konča u vretencu izdupsti rno olovo, da zvuči aricu ili dragu kojoj e vježbati se gradeći Bosne, što je stradao kćete je izragjenom ma. Ta drvena obuća a starcu: žuljala je ar onda načini šljaku buvene; u toj prvoj rirode momče je po- osjećanje forme i ičku inteligenciju. Za-ića, Antu Starčevića, izrežući ih u drvetu, zatim u

om čudotvorcu čak i tje u zadarskom „Na- o darovitom pastiru, ine poticao je vigje-

PODLISTAK.

Tri knjige.

Primili smo na prikaz:

1. „Zadnji popis pučanstva u Dalmaciji“ od Manfreda Makale, osjeg. tehničara u Beču. Naklada „Adria“ Beč II. 1912.

Ova knjiga zaslužuje osobitu pažnju, pa čemo se i mi na nju osvrnuti. U njoj nalazimo prelijepi i tačni podataka o stanju Dalmacije, pa ju je vrijedno i interesantno prolistati.

Kraljevina Dalmacija je od 17 austrijskih pokrajina po broju pučanstva na 10 mjestu. Dne 31. decembra 1910. bilo je popisano 645.666 pri-sutnih osoba, a među njima 10.811 stranih državljana. U zadnjem se je deceniju broj stanovnika povećao za 51.882 ili 8.7%, dok je u predzadnjem deceniju to povećanje bilo daleko veće i iznašalo je 12.6%. U predzadnjem je deceniju Dalmacija po povećanju dolazila na četvrtu mjesto, te su je samo Donja Austrija, Trst i Bukovina nadmašivali, dok je zadnjeg decenija mogla zauzeti tek 11 mjesto! Pisac nam dalje razlaže, da uzrok tome mršavome povećanju nije u slabom pretičku ro-

gjenih, već u jakome iseljivanju, koje je u zadnjem deceniju doseglo jaku cifru od 31.814 osoba. Žalosna je ta činjenica, a mora za nas biti jako karakteristična.

Najveći kotar u Dalmaciji, Split, pokazuje najveće apsolutno povećanje 9.311 osoba ili 10.31% najmanje pakto Dubrovnik od 292 ili 0.71%. Najveća kotari Hvar i Brač radi iseljavanja pokazuju veliko umanjenje stanovništva. Po tablicama, zgodno uregjenim, može se tačno razabratiti, kako je bilo iseljivanje, a osobito u Sjedinjenim državama. Godine 1909. Hrvat i Srbi iselilo se je 22.603.

Prilike stanovanja su kod nas identične onima u Bosni i Hercegovini. U Bosni dolazi na svaku kuću 0.97 stranaka, u Dalmaciji 0.86. Na jednu kuću otpada u Bosni 5.96 osoba, u Dalmaciji 5. U god. 1910. opaža se velika napućenost kuća u kotaru imotskom.

God. 1910. na pučanstvo Dalmacije dolazilo je 322.763 muških i 322.903 ženskih, dakle na 1000 muških upravo 1000 ženskih. Sravnivši oba popisa god. 1900. i 1910. opažamo, da svi kotari osim Kotora i Šibenika pokazuju jako umanjenje muških prema ženskim.

U Dalmaciji su brojile:

Rimokatolička: — godine 1890.: 439.536 ili

83.33% — god. 1900.: 496.778 ili 83.66% — god. 1910.: 538.001 ili 83.35%;

grčkoistočna: — god. 1890.: 97.009 ili 16.50% — god. 1900. 96.279 ili 16.22% — god. 1910.: 105.335 ili 16.31%;

ostale vjere. — god. 1890.: 881 ili 0.17% — god. 1900.: 727 ili 0.12% — god. 1910.: 2.230 ili 0.34%;

God. 1910. hrvatskim ili srpskim općilo je u Dalmaciji 610.669, a 12.028 talijanskim, a ostali su jezici ovako bili zastupani:

Njemački 3.081, češki 1.412, poljski 301, rusinski 811, slovenski 542, rumunjski 7, magjarski 4.

Ovaj je razmjer pri tri zadnja popisa:

God.	hrvatski ili srpski:	talijanski:
1890.	501.307 (96.20%)	16.000 (3.1%)
1900.	565.276 (96.7%)	15.279 (2.6%)
1910.	610.669 (96.2%)	1

OBJAVA

Cast mi je staviti do znauba mojim štovanim mušterijama i cjenjenom obćinstvu da sam moj "Hotel Kaka" premestio na nje-

MARKO MARKOVINA

SPLIT —

TELEFON 93.

Skladište i zastupstvo

Doziv i čarohorad

OGLAS

Gradjevno Poduzeće

Petar Blasotti & Frano Škotan
Izvanredni nadzidarski maistor u ŠIBENIKU

u parlamentu — zjevaju. Općinska autonomija funkcijonira i dalje „svjesno i pošteno“ preko svojih kulića, tambaća, trlajā. „Sokoli“, društva i glazbe paradiraju i dalje; zastave se viju, a o Dalmaciji se i dalje pjeva „al je dika rodū svem“...

A omladina naša trune u čelijama! U dnu mlađenčkog srca zakopan je ideal slobode i misao narodnog jedinstva čam i sa omladnjom u čelijama. Domovina je naša prosta tamnica, pred kojom straži komesar feljaba sa policijskim aparatom čuva da misao narodna ne prege granice. S 11. k. z. i da ne izgube na javu. 300.

Ali omladina će naša ipak izići iz tamnice misao će njezina prodrijeti na svjetlo. Ab.

Našim „očevima“...

Po savjeti i dužnosti svojoj kazali smo javnosti, što su sve dobra uradili naši pravci u ovim sudobosnim časovima, i kako su postupali kao „radijalni“ vogje naroda na sastanku, gdje se je odlučivalo o tome, hoće li naš narod, hoće li Dalmacija pokazati: ima li ili nema svijesti, karaktera i života.

Stranačke razmirice i stranačke, lične interese nijesmo u vidu imali, jer ne pripadamo nijednoj stranci „starih“, jer smo od mlađih i jer smo pristaše svojih frakcija, koje ne odobravaju i ne slijede grijesne stope svojih otaca... Bili smo uvijek, da se što zajednički preduzme, kad je potrebno, ali nijesmo tako slijepi, da begenišemo takvome držanju i rezultatu. Sto gorimo, odnosi se bez razlike jednako na sve (rado komentiramo po želji nekih, da su prestavnici Šibenika bili D.r Makale i D.r Krstelj).

Pred nama pak stoji ova alternativa: ili su narodni vogje, pa su kao takvi morali preduzeti, što ih patri, ili nijesu narodni borci i pravci, već ljudi, kojima je do pozicija i pasivnosti, a narodu kakogod bilo. Prvome uvjetu nijesu odgovorili. Nijesu učinjeli, što ih je išlo, što je od njih narod očekivao, već ga ostavise, da mirno nosi svake terete i da se uči robovati. Je li to zar dužnost tih narodnih pravaka? Svak će to osporiti. A onda je naravno pitanje: zašto nijesu i ozbiljnim činom pokazali svoje rođoljublje, svoje radikalno raspoloženje? Nijesu, jer žele pasivnost, jer vole igrati se slijepih miša.

Napokon je iskočilo, što smo i očekivali, da jedan na drugoga svaljuje krivnju, a svaki sebe nastoji oprati, jer da jedan nije bajagi mogao drugome nametnuti svoje misli. Neka tako ne govore, jer ih dobro znamo. Djelom, djelom — vidljivim djelom nek **sada** pokažu što su i — pokažu li se kao takvi, kao dostojni narodni pravci, kad se traži velikih žrtava za narodnu stvar, kad lični interes i ja pred općim dobrom iščeza, — mi smo prvi, koji ćemo ustati u njihovu obranu i reći im dojstojnu hvalu, koja ih ide. Narodu ne treba njihovih radikalnih govorova i nekoliko oštih tendencioznih članaka, pa da se na tome ostane, već on traži, da ga ti narodni vogje zbiljski vode k činu, k djelu, koje će mu osvijetliti lice. Ne treba vaših riječi, gospodo zastupnici i vogje, mi vas

u političkom kotaru zadarskom, doprinaša jedini sudbeni kotar Zadar, sva tri ostala sudbena kota pokazuju umanjenje.

U dodatku se nalaze *statističke table*. Osobito preporučamo ovu knjigu. Svaki bi je morao nabaviti, jer se njome može poslužiti u mnoge i različite svrhe, a osim toga, od potrebe je svakome za duševnu orientaciju;

2. *Trializam*, smotra za politiku, književnost, trgovinu, obrt i financije. Izlazi u 7000 istisaka. Trst, godina I. svezak 2. (Za Trst i Monarhiju godišnja pretplata kr. 10; za pô godine kr. 5. Pojedini svezak 30 para. Uredništvo i uprava: Via Farneto 6. I. Trst. Izlazi svakog 15 u mjesecu). Ovaj je sadržaj:

Stampa i „Trializam“; Ministar Josipović izdaja Krune i Domovine; Ostvarenje trializma, piše Dr. N. Zv. Bjeloušić; Trst i Trializam od dr. W.; Mi smo plaćenici; Naši izvještaji; Širok domovine; Perom i olovkom; Odgovori uredništva.

Po pisanju ove dobro uređejene smotre čini se, da su joj na čelu dobri i vrsni ljudi, a pogledom na izričito njezine stanovište ostavljamo svakome, da osobno izrazi svoje mišljenje. Megutim rado simpatišemo jednoj pojavi ovakvoga lista, pa čak i ne bio taj list najdošljedniji pravome nacijonalizmu i svome zadatku.

hoćemo na djelu. Ako ste pripravni i na žrtve, kako govorite, eto vam otvorena polja, a ne skrivajte se za frazama. Narod u vas gleda kô u spasioca topac krvavih očiju... Dajte mu pomoć i žrtvujte se za nj. Potakli smo vas, da učinite, a što niste, jedino je vaša krivnja, i od toga se ne možete obraniti, jer ništa uvijek ostaje ništa. Ragje operite tu svoju ljagu i odmah dajte se na dostoјno djelo narodnih pravaka. Čekamo to od vas.

Nekoliko omladinaca.

Op. ur. Uvrštavamo i ovaj glas omladinaca, ko što ćemo svaki njihov glas uvrstiti.

Na drugom mjestu bavimo se za sada u kratko ovim samo, da odbijamo nedostojne tendencije nekih novina, koje bi htjele naše razlike izrabiti, misleći da će tome posijati smutnju u našim redovima.

Lako da se mi ovim pozabavimo u svoje doba i na dulje, govoreci otvoreno i javno. Kad bismo htjeli po primjeru drugih; mogli bismo ovo pretresti među četiri zida, al mi se ne bojimo ni na javnoj tribini o tom govoriti i prekoriti, ko prekara zaslужuje pa bio on naš pristaša od najviše cijene. Ni samom predsjedniku naše stranke, prema kome gojimo ljubav i potpuno povjerenje kao čovjeku velike iskrenosti i dubokog uvjerenja, ne bismo gledali kroz prste, već kazali otvoreno, što mislimo.

U našim poštenim nastojanjima osjećamo se toliko jaki, da nam pri nikavim razlikama nije nužda bježati u mrak, već ostajemo pri svjetlu, da nas svak vidi i čuje i sudi.

„Izdajnički čin“,

koji je šibenska omladina u zadnjem broju našeg lista predbacila prvacima stranaka, „Sloboda“ je preveć tragično shvatila. Istina je, da su se omladinci poslužili žestokim izrazima, te su u ogorčenosti i da im se ne predbacici subjektivnost i strančarenje, napali sve vogje bez razlike, pa i vogu naše stranke. Ali omladincima dobre vjere treba u ovom momentu to oprostiti, jer ne poznaju toliko pojedine vogje, da bi mogli razlučiti prave od krivih, proste vikače od iskrenih i trijeznih, konservativne od naprednih i neodvisnih.

Mi s naše strane nijesu proglašili izdajicama one pravake, po gotovo ne vogju naše stranke D.r Smolaku, čiji karakter i žilavi rad najbolje poznamo, ali boli jako nas, da se akcija naše omladine onako mlako na srce uzela i da se još ništa ozbiljna nije provedla. Znamo i to, da se je u Splitu ipak nešto učinilo i da se tamo barem nastoji oko stvari; ali čemu se onda ostali pravaci — osobito ovi u Šibeniku — ne miču, dok glume da su „spravni na sve“ i grme proti svemu? „Djedinstvo“ starih barketaša splitskih upotrebilo je dakako i onu izjavu omladine, da se podlom zlobom obori na našu stranku i pravake, dakako po befeu onih mu iza lega. A ipak znadu dobro ti političari „srednjeg puta“ i njihov Antonije, da omladina uvijek i u prvom redu njima dovukuje: „sramite se i pfui na vas!“

Ovu smotru ne prate dobi glasovi, pa to ističemo i potpuno se slažemo sa željama „Slobode“, da se oni, koji se iza nje kriju, jave.

3. *Zdravlje*, lekarske pojke o zdravlju i bolesti; izdaje društvo za čuvanje narodnog zdravlja, a uređuju Dr. R. Vukadinović i Dr. V. Kujundžić. Mjesec Juni 1912. Beograd — cirilicom.

(List izlazi svakog 15. u mjesecu na dva tabaka. Cena mu je za Srbiju 2 din. godišnje, 1 din. polugodišnje; za A. Ug., Bosnu i Hercegovinu i Crnu goru: 2 i 1 krunu; za druge zemlje 3 i 1 i po franaka. Novac se šalje za Srbiju: dr. K. Konstantinović, Beograd; za druge zemlje dr. K. Radojević ili dr. S. Nedeljković, lekaru, Žemunu).

Sadržaj: I. Članci. — Vraćajmo se u rodni kraj od dr. Kujundžića. — Moderno kanalisanje varoši od Neš. S. Smiljanica, inženjera. — Kako se rana leči i zavija od dr. Dobr. Ger. Popovića. — Zdravlje našeg težaka, opisuje Isajje Mitrović, učitelj. — O nervozni od dr. Hran. M. Joksimovića. — Jedan lep običaj od dr. R. J. Vukadinovića. — + Sava Popović, od r. — II. Negovanje zdravlja u ženě. — Društveni glasnik. — III. Pošta. — Dobre knjige i spisi. — Preplatnicima na „Jektiku“.

Ovaj je književni list veoma potreban i jako raširen, Toplo ga preporučujemo.

Dopisi.

Cavoglave, 15./VIII. 1912.

Vidi se, da našim pravašima ne godi istina, jer su se do zla boga uzvрpolili. Ipak žacaju se javno štampom kao pošteni ljudi reći sve, što sada govoraju. Jao našemu seljaku, dol bude tako nisko i ropski služio toj drniškoj gospodi!

Imaće kojih četrnaest godina, da nam je za glavara g. P. M., te je do lanske godine na svačije naše zadovoljstvo lijepo vršio svoju službu, ali na jednom i on se pogospodi i pošepuri; hoće da zapovijeda. I tako on je sam bez ičje privole imenovanog luga, poljara i druge, što prije nije bio njegov običaj ni pravo. Ali to je moguće i razumljivo, jer ima u općinskoj upravi poznatog gospodina R., koji ga štiti, a on njemu masne šilje zalagaje.

Po tome naš lugar nije ničemu krov, kad mu glavar pravi smetnja i bedaste svoje rogake ucku, da mu prkose. Vaša je laž, gospodo, netemeljita i razumljiva, pa vam nijedan pošten čovjek ne će nasjetiti. Manite se ljudi čorava posla i ostavite dobre i poštene na miru.

Serdar.

Tijesno, 12./8.1912.

Svakome je naprednjaku dobro poznato, da su neka „mladenačka društva“, koja se osnivaju po Dalmaciji, skroz i skroz klerikalna, osnovana većim dijelom od samih popova isključivo u klerikalne sruhe.

Nastaje sada pitanje, može li jedan naprednjak novčano potpomagati društva? Ne! — i po sto puta ne. Jesi li naprednjak iz uvjerenja, drži se čvrsto istog; ako si samo iz interesa, zato jer ti stoji dobro žeti svjeću bogu i vragu, onda ništa žalosnjeg. Ko je doveo hrvatsku stranku do rasula, već takove pristaše? Zato je dužnost svakog naprednjaka uprijeti prstom u onog pristašu, koji se tako vlada i javno ga žigosati, jer čemu uopće da takav bude na teret i štetu naše stranke? Slobodno mu je biti pristašom kojegod druge stranke, pa makar i one klerikalne. Ovo pišem isključivo za Tijesno, a uvjeren sam, da će me razumjeti oni, kojih se to tiče, a da ih i ne imenujem.

Makarska, mjeseca augusta.

Hrvatstvo današnje općine.

Ova današnja općina u rukama je kompromisata svih mogućih fela, hrvatske stranke, pravaško-klerikalne i talijanaša, koji dogođe do prisjedničke časti pomoći hrvatskih stranaka. Tkogod će reći: „Je li to moguće u Makarskoj, gradu, jednom od gnejzeda hrvatstva?“ I zbilja tako je. U upraviteljstvu prisjednikom je jedan umirovljeni c. k. porezni prijamnik gosp. Niko Majstrović. Taj gospodin, dobrinja, odgojen je u talijanskem duhu, te je član talijanskog društva u ovome gradu i vazda skoro govori talijanski. Upotrebljava legine žigice, pa je član odbora za eukaristički kongres u Beču.

Još goreg imaju i razvikan pravaški radikalni u osobi gosp. Giovanni De Ivanisevich. Taj je trgovac, tabla mu je dučana napisana talijanski i potpisiva se talijanski.

Otrag mnogo godina oni isti današnji pravaši, koji ga danas postaviše na čast opć. prisjednika, mazali su mu tablu nečistoćom, a danas je jedan od glavnih stupova pravaške stranke i član uprave hrvatske općine u Makarskoj. Veći je klerikalac od samoga biskupa Carića, dok ima čast biti blagajnik ludske trgovine na Vepriku!

Ovome lijepome konglomeratu na općini imamo dosta da zahvalimo Igranskom lavu, koji je danas postao umiljeno janje, te mirno leži pred koljenima c. k. poglavarskoga.

Tako se mijenjaju vremena. Vijeće još nije sazvano. Da vidimo bar na djelu te dobročinioce naroda!

Biokovski zmaj.

Kistanje, 19. augusta 1912.

Jučer pri misi u katoličkoj crkvi, koja se je držala za zdravlje Njeg. Veličanstva, imali smo

VELIKA ZLATORIJA
GJURO PLANČIĆ
V18 STARIGRAD VELALUKA
BOGATO SNAĐEVENA PODRUŽNICA
35-52 - - - ŠIBENIK. - - -

NAPREDNJAK

List hrvatske pučke napredne stranke.

Preplata: na godinu Kr. 5.— Na po god. Kr. 2.50. Za inozemstvo suviše pošt. trošak.

Poledini broj u mjestu 6 para vanka.

IZLAZI SVAKOG PETKA

Izdavač, vlastnik i tiskar „Pučka Tiskara“

Preplata šalje se administraciji. Pisma šalju se uredništvu. Rukopisi se ne vraćaju a neplaćeni se listovi ne primaju. Oglasi se računaju po 16 para po petit retku; za više puta

jedno državno zastupstvo više, koje je izazvalo s jedne opći smijeh, a s druge negodovanje. C. k. porezni upravitelj Ernest Vida mora da vrši zapovjedi svoje žene, pa joj je jučer i u crkvi morao biti pokorni sluga. Prohtjelo se njoj i nevjesti na člimima sjediti, pa je Vida morao u klupi, opredijeljenoj za c. k. porezni ured, primiti i ako preko volje, ženu i nevjestu. U večer je bila opća razsvjeta varoši, a Vida pogje po nalogu žene ugasiti svijeće u kući i u uredu. Dobričina Vida uvijek sluša svoju ženu.

Bilješke.

Na Balkanu vlada — „status quo“.

Cetinski Vijsnik od 4. (17.) augusta donosi u cijelini na prvoj stranici članak iz našeg lista „Onamo namo za brda ona“, pozdravljujući zanosom taj „pokliči braće iz Dalmacije“.

N. Jedinstvo piše u br. 99. o dispositivnim fondovima, štreberima i špijunima i pita: „U ovo 50 godina koji su to, što su stajali najviše između Priestolja i naroda hrvatskog?“ — Mislimo, da je Antoniju „Sloboda“ na sve to kratko, ali jezgrovito odgovorila.

Glede priloga u prošlom broju našeg lista, u koliko se odnosi na osobu D. r. Smolake, imamo da prema njegovoj izjavi u „Slobodi“ opazimo, da se D. r. Smolaka nije uopće ni sastao na parobrodu sa popom Vladom Vukovićem, niti s njime govorio i da prema tome otpada sve ono, što se u prilogu na nj odnosi.

Vijesti iz grada i okolice.

Brza pruga do Šibenika. Jedva više da i naš grad dobije Lloydovu brzu prugu. Uvest će se novom godinom te će polaziti iz Trsta svake negdje na 10 sati u večer, a stići će u Šibenik u ponegjeljak jutrom u 10 sati prije podne. Povratak iz Šibenika u utorak na 7 popodne, a stiže u Trst u srijedu na 6 sati iz jutra.

Za ovu se prugu gradi novi parobrod *Bruck*.

Čujemo da Ugarsko-hrvatsko društvo hoće, da uvede jednu brzu prugu, koja će kroz dan obaci Dalmaciju i neće biti potrebno u parobrodu noćiti. Parobrod bi se gradio bez postelja. Iz Rijeke bi pošao u jutro, a došao bi u Kotor u večer.

Hoće li to zbilja biti, ne znamo, al ovaj projekat to društvo ima već davno u misli.

Odnarogljivanje hrvatske djece, još je i danas na dnevnom redu. Ima kod nas sudaca štitnika, koji sirotu djecu, ostavljenu od nedavno preminulog kolege im suca i poslanu od istog im oca Hrvata na jedan zavod zagrebački, nastoje sada — tobož radi oskudice materijalnih srestava — dignuti sa hrvatskog zavoda, da ih onda za mlada interniraju u kakav talijanski zavod, te odnarode. Takovo odnarogljivanje podlo je a i proti zakonu je, jer volja pokojnog oca odlučuje isključivo o uzgoju djece. Kad su ta djece po pok. oca stavljena u hrvatsku školu, moraju se hrvatski i uzgajati.

Zapljenja. I zadnji nam je broj bio zaplijenjen po ck. d. odvjetništvu. Da bi zašto, ne bi čovjek ni žalio! — al za samih 5 rječi. Mi ne znamo, kako da nazovemo ovo postupanje cenzurnih vlasti.

Kad bi bar dobili komad medalje, pak nas ostavili u miru božjem više.

Druge izdanje za naše preplatnike nijesmo mogli izdati nego u ponedjeljak, na što upozorujemo iste i molimo ih, da nam ne kasne slati preplatu, a da možemo odoljeti trošcima, što nam nastaju od čestih zaplijena.

Šaljite preplatu i širite list, tražeći ga po svim lokalima!

U Tijesnome, inače mjestu sveopćeg mrtvila i političkog indiferentizma, glas o osudi Luke Jukića i družine ipak je probudio mjesnu mladost, te je ona priredila uspјelu demonstraciju protiv komesara Cuvaja.

Zbog te demonstracije bili su u ponegjeljak osuđeni po Bachovoj patentu od kot. Poglavarstva jedanaestorica, neki na 6 dana zatvora, neki na 3, a neki na 2 dana.

A „najradikalniji“ Krešimirov grad, leglo „sokolova“ sa lavovima a la Krstelj, Drinković ni da se makne za braću u Banovini. Evala Tješnjanim!

Na 23. rujna otvara se kod ovog okružnog Suda treće ovogodišnje porutno zasjedanje.

„Radikali“ Šibenki ljute se na neke novine što su iznjeli u javnost njihovo držanje na onim „pouzdanim razgovorima.“ A ipak oni isti htjeli bi da omladina pjeva hvalosjeve laskom držanju D. r. Krstelja na onom sastanku, koji da je bio „spravan na sve“. Mi to dobro znamo, da su „radikali“ Šibenki bili doista spravni na sve ono, što su znali da se nikad neće učiniti, a da su de facto (u Šibeniku na onom prvom sastanku) sve gjačke predloge odbili — radi sentimentalizma, radi suvišnih žrtava, radi nemogućnosti itd. — samo su na sabiranje patakuna pristajali, jer tu je patriotizam naj — jeftiniji.

Drogubi Janusi, koji jednim licem ratoborni gledaju u masu, da opsjene prostotu, a drugim se licem lojalno i bogobojazno klanjanju onima gori, gdje Šušterić vedri i oblači.

Za zdravlje. Upozorujemo, da se na Vruljama iz pekarne gosp. Frana Matika po cij dan diže sumpor i od smrada ne može se tu u blizini stajati. Bilo bi već vrijeme, da se to uredi i podigne dimnjak, jer ovako nanaša štete zdravju.

18. Kolo proslavljen je u Šibeniku više i manje kao i ostalih godina. Općina je kratkim ali jezgrovitim proglašom pozvala građane, da kao ujvijek proslave svečani god. Budući općinska glazba više ne postoji, ergo nije ni mogla udarati, ni natjecati se kao drugih godina s talijanskim, to je ovaj put sama talijanska (u najpravaškijem Krešimirovogradu!) Op. ur. valja po nalogu inače „najhrvatskije“ (!) — općine Šibenske obilazila jutrom rano dvaput gradom, udarajući vesele „marče“, a u večer je koncertirala na poljanu pred „Sokolom“. Na podne je bio na „Schwarzenbergu“ svečani objed, na kojem su sudjelovali predstavnici vlasti u paradi. Općinu Šibensku zastupao je na tom objedu glavom D. r. Krstelj, te je uz odusmisljeno klijanje i pucanje topova nazdravljao, sudjelovao je i službi božjoi.

Sve je prošlo u najboljem redu.

Kupalište Matačić. (Primamo ovo od uglednog građanina i donosimo bez komentara). Dne 21. tek. god. g. Matačić je zatvorio svoje kupalište, ne javivši prije o tome nikome ništa. I lani je on zatvorio iznenada na podne, čini mi se istog dana. Sjećam se, da je lani bila ovih dana teška vrućina, termometar je pokazivao 34° C. u hladu, dočim je ove godine onog jutra oko 7 sati palo malo kiše i nešto zahladilo, nu ne toliko, da bi trebalo zatvoriti kupalište.

Nu g. vlasnik, koji posjeduje dozvolu za to, misli da ne mora imati nikakvog obzira prama svojim gostima. Istina je, da je kupalište bilo slabo posjećeno, pak moguće bilo i pasivno, ali i vlasnik je držao po staroj navadi cijene visoke, tako, da mnogo obitelji užimaju skupno lagu te igaju na kupanje na Martinsku, što im nije nimalo ugodno bilo, osobito ženskim, da se među oštrim kamenjem svlače i kupaju.

Pošto je to jedino kupalište u mjestu, čini mi se, da bi i općina imala doći u pomoć, ako treba,

vlasniku, ali mu za to nametnuti dužnost nekog obzira prama publici u mnogim stvarima, a tako isto, da nekoliko dana prije javi, kad će se kupanje zatvoriti, a ne ovako.

Al, pade mi na pamet, mnogi (da ne kažem svi) od gospode, što zapovijedaju, vele, more je za rive, a za biti čist, da je dosta, da ga brijač svake negdje umije. A neki, koji viješće pod Docem ženske gdje se kupaju, zavapiše: „Ah, Šibenčić, šta si dočekao! I ženske sad ulaze u more! — toliko se naš grad pokvario.“ Građanin.

Vjenčanje. Gosp. Prof. Marin Katunarić vjenčava se dne 26. tek. mj. sa odl. g.icom Vinkom Lukšić-Slavic. Našim prijateljskim mладencima iskrena čestitanja.

Iz Zlarina nam pišu, da žandarmerija ne dopušta usred bijela dana, da se pjevaju naše pjesme, pa ne možemo da shvatimo, koji bi uzrok bio, da tako postupaju. Upozorujemo na ovo pozvanje faktore.

Istini na čast. G. Ante Rajević, cand. prava moli nas da donešemo, da on nije napisao, niti potpisao članak štampan u br. 35. „Naprednjaka“ pod naslovom „Rodoljubni naši očevi“, što rado činimo.

Primili smo od omladine popis doprinosa za Cuvajevu žrtvu, ali radi prostora lista i s razloga, što je to omladina već u drugim listovima oglašila, ne donosimo ga.

Radi istog razloga nijesmo donijeli ni izjavu gosp. A. Rajevića „Radi tačnosti“. Donosi je „H. R.“ a pošto je to stvar omladine, to će oni omla-

dinci, koji nam poslaše članak *Rodoljubni „naši očevi“*, to pitanje sami urediti.

Sa naše strane primjetit ćemo da je nedelikatnost bila stavljati upitnik iza riječi „nekolicine“ (omladinaca) te da je na koncu izjave preveć sebi uzeo prava, kad hoće da govori u ime cijele omladine nezgodno tendencijalnim riječima „a još manje ostala omladina u Šibeniku, čijim je neznanjem štampan.“

Talijani i pravaši Šibenski u najboljoj su slozi i ljubavi. Najbolje nam to zasvjeđoće „Il Dalmata“ na uvdnom mjestu u predprošlom broju, kad u nebesa kuje miroljubivu politiku Šibenskih „radikalaca“, napadajući najžešće sve Hrvate po Dalmaciji, „fatta eccezione pel comune di Šibenico, che, bisogna dire la verità, ha con molto buon senso abolite le antiche angherie e le inutili tendenze terroristiche contro gli Italiani.“ ecc.

Sada je potpuno razumljivo, zašto su talijanski Šibenski slobodniji od naših pristaša; zašto talijanska glazba redovito i nesmetano svira pod nosom pravaškog „Sokola“; zašto se pravaši Šibenski nijesu ni makli prigodom zadnjeg prolaska dalmatinskih „beršaljera“ kroz Šibenik — dok su se po ostalom Dalmaciji, osobito u Splitu, priredile bučne demonstracije. — A ipak kad im je u tu svrhu prisjeplo odašanstvo mladih Hrvata zadarskih, grmili su i pred njima se razbacivali: D. r. Krstelj, da on ima premnih nekoliko stotina, D. r. Dulibić, da on trebalo ukrcati se u parobrod i istisnuti „beršaljere“, D. r. Drinković, da ih treba pognjaviti, pobacati u more...

Ugodni razgovori: Dok su općinski prisjednik Vlade i tajnik Dinko u paradi i kani išli za sprovodom pok. Mattiazzia, opazio je Vlade prolazeći baš na putu veliku gomilu smeća i pokazao je Dinku. Na to će im jedna težačica:

— Vi ste na općini, pa zašto ne očistite?

Vlade se na to zbranio u djevičanskoj svojoj duši, a Dinko će ljutito:

— Banka ima novaca, a ne općina!

(Imaju pravo! Oni najbolje znaju, gdje su općinski novci. Op. ur.)

Radi kratkoće vremena, da govorim sa mojim kolegama radi objelovanje izjave gosp. A. Rajevića, javljam, da ćemo odgovoriti u narednom broju.

M. Bartulica, stud. juris.

Hrvatskom muzičnom društvu Kolo. Da počaste uspomenu pok. Pauline ud. Lukanović, darovaše u fond društva: gosp. Šime Sunara K. 2; a braća Makale K. 2, da počaste uspomenu pok. Bona Garbati, rođ. Carić. Da počaste pak uspomenu pok. Ante Mattiazzia: gosp. Niko Marinković K. 2, obitelj Dušana Stazića K. 2 i braća Makale K. 2.

Uprava svima najtoplje zahvaljuje.

Oprezno odbijte slične omete, koji nijesu „Pravi Franck“.

Proizvod najboljih domaćih sirovina.

Kod kupovanja
„Pravog Francka“
izvolite paziti na
ovaj tvornički
znak.
Tvornica
u Zagrebu.
im 12/24/24

BROJ 2.

SE NE VRAĆAJU. —
POŠILJKE NEPLANE PRIMAJU SE. —
E RAČUNAJU 16 PA-
ETIT RETKU, A ZA
TA PO POGODBI.
NJA I ZAHVALE 20
A PO RETKU. —

ponos Milanaca ipatičan, kao što ki ponos, ali je ostojan divljenja, in; on je plamen, e, on je moralna čudnovata aktiv-aj radi mnogih ajživahniji, nuju-je, duguje svoj

risiti, ako mog i alno čuvstvo, nači alijani bili psihosamo prema svom nego najvećma evo to je baza

na logično izviru, gi tijekovi unuke. Nacijonaliste ferentni naprama politike i nekomu iga kao ispraznim vcima. Sada, a da e pred nekoliko istellini objelodala-lia“ nekoliko čla- rugi irendetizam“, upirao u dužnost, pitanja Podneva oslobođdimo one manja, a svi znaju, u svojoj veoma knjigama, u kon-ia, nije nikad za- itanja i probleme je razlika između e bave ovim pro- ficijalista), samo ene stranke kon- života cilj samoj vrlja svrhu nacije n naime hoće — njegovu misao, a

seoske djece s kojom ptica, razuzdan kao šao čas poslan od sposobnost stvaranja razvijati, učiti zanat, umjetnički izražaj. iti preslice s končau u vretenu izdupsti rno olovo, da zvuči aricu ili dragu kojoj e vježbati se gradeći Bosne, što je stradao keteći je izragjenom ma. Ta drenva obuća a starcu: žuljala je ar onda načini šljaku bavene; u toj prvoj rirode momče je po- osjećanje forme i ičku inteligenciju. Za- ića, Antu Starčevića, izrežući ih u drvetu; ije u drvetu, zatim u

om čudotvorcu čak i gje u zadarskom „Na- o darovitom pastiru, ije poticao je vigje-

OBJAVA

Čast mi je staviti do znauba mojim štovanim mušterijama i cjenjenom obćinstvu da sam moj "Hotel Krka" prenjestio na njegovo staro mjesto, to jest gdje se je u zadnje vrieme nalazio "Hotel Velebit" koji sada prestaje.

Preporuča se naklonosti starih prijatelja i cjenjenog obćinstva, koji će u "Hotelu Krka" naći sve najmodernije konforde.

Sa veleštovnjem
3 FRANE CRLJENKO

OBJAVA

Čast mi je staviti do znauba mojim štovanim mušterijama i cjenjenom obćinstvu da sam moj "Hotel Krka" prenjestio na njegovo staro mjesto, to jest gdje se je u zadnje vrieme nalazio "Hotel Velebit" koji sada prestaje.

Preporuča se naklonosti starih prijatelja i cjenjenog obćinstva, koji će u "Hotelu Krka" naći sve najmodernije konforde.

Sa veleštovnjem
3 FRANE CRLJENKO

MARKO MARKOVINA

SPLIT

TELEFON 93.

Skladište i zastupstvo

Dozzi i Šparherda

OGLAS

Gradjevno Poduzeće

Petar Blasolfi & Frano Škotan
Ispitani nadzidarski majstor u ŠIBENIKU

OGLAS

Gradjevno Poduzeće

Petar Blasolfi & Frano Škotan
Ispitani nadzidarski majstor u ŠIBENIKU

poduzimlje svaku vrstu gradjevnih radnja i popravaka. Specijalista u gradnji štednjaka (Sparherda) i peći za sobe.

Poduzimlje čvrste radnje u cement beton (Eisenbeton) bez potrebe željeznih greda, sa posebnom kančelarijom za nacrte i trebovniku u kući Pasini put Suda. 24

MARKO MARKOVINA

SPLIT

TELEFON 93.

Skladište i zastupstvo

Peći i Šparherda.

Eternita,

Cijevi, dimnjaka i pločica keramike □

Stakala, prostih i ornamentalnih □

Papendeka tankog i debelog Zahoda porculane i t. d. 37

HRVATSKA VJERESIJSKA BANKA — PODRUŽNICA ŠIBENIK

Centralna DUBROVNIK. Podružnica u SPLITU i ZADRU - DIONIČKA GLAVNICA Kr.

2.000.000 - PRIČUVNA ZAKLADA U PRITIČCI 250.000

BANKOVNI ODJEL

PRIMA ULOŽKE NA KNJIŽICE U KONTO KURENTU I ČEK PROMETU; ESKOMPUTUJE MJENICE, OBAVLJA INKASO, POHRANUJE I UPRAVLJA VRIEDNINE. DEVIZE SE PREUZIMLJU NAJKULANTNIJE. IZPLATE NA SVIM MJESTIMA TU I INOZEMSTVA OBAVLJAJU SE BRZO I UZ POVOLJNE UVJETE

MJENJAČNICA

KUPUJE I PRODAJE DRŽAVNE PAPIRE, RAZTERETNICE, ZALOŽNICE, SREĆKE, VALUTE, KUPONE. PRODAJA SREĆAKA NA OBROČNO ODPLAĆIVANJE. OSJEGURANJE PROTI GUBITKU ŽRIESENJA. REVIZIJA SREĆAKA I VRIEDNOSTNIH PAPIRA BEZPLATNO. UNOVČENJE KUPONA BEZ ODBITKA.

PAPIRNICA

JURAJ GRIMANI

ŠIBENIK

Pribor za pisače strojeve svijuh sistema.

Razglednica i svih ostalih kancelarijskih predmeta. Svi školski risači i pisači predmeti.

Gritzner Šivači Strojevi

Kao za kućnu uporabu i vezivo — tako za svaku industrijalnu radnju najbolji.

Gritzner Koturače

odlikuju se vec od godina čvrstoćom i kvalitetom materijala.

Svakovrsne Igracke i Bijouterije.

52-38

Automatična olovka i pera

CekRatka

PIO TERZANOVIĆ Šibenik

Velika zaliha za ljetnu sezonu

MUŠKIH ODIJELA

Najmodernijeg kroja uz vrlo

umjerene cijene

52-37

NE BOJI SE UTAKMICE.

PRVA ZAGREBAČKA TVORNICA

pečata iz mjeđi i gume za urede. — Tvornica email-tabla i tablica.

Strojevi za numeriranje i t. d.

Glavno zastupstvo za Dalmaciju: 31

Petrić Ljubomir - Split

